

כל המנחות באות מצה פרק חמישי מנחות נט.

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

מוסף רע"י

כל היכא דתנן. כלומר
מנחות עשר תנן. כלומר
מנחות שוות דין אחד
לאפוקי מדר"ש. דמטפי
חד מנחה זמא דמכשר מנחת
מאפה בתלתא גוויי ללדידיה
הוי י"א מנחות (להלן עב:
בכח"י).

שיטה מקובצת

6] א ל שן אל תבטח
 7] א ל שן מביט
 8] שר א ל שן
 9] שר א ל שן
 10] שר א ל שן
 11] שר א ל שן
 12] שר א ל שן
 13] שר א ל שן
 14] שר א ל שן
 15] שר א ל שן
 16] שר א ל שן
 17] שר א ל שן
 18] שר א ל שן
 19] שר א ל שן
 20] שר א ל שן
 21] שר א ל שן
 22] שר א ל שן
 23] שר א ל שן
 24] שר א ל שן
 25] שר א ל שן
 26] שר א ל שן
 27] שר א ל שן
 28] שר א ל שן
 29] שר א ל שן
 30] שר א ל שן
 31] שר א ל שן
 32] שר א ל שן
 33] שר א ל שן
 34] שר א ל שן
 35] שר א ל שן
 36] שר א ל שן
 37] שר א ל שן
 38] שר א ל שן
 39] שר א ל שן
 40] שר א ל שן
 41] שר א ל שן
 42] שר א ל שן
 43] שר א ל שן
 44] שר א ל שן
 45] שר א ל שן
 46] שר א ל שן
 47] שר א ל שן
 48] שר א ל שן
 49] שר א ל שן
 50] שר א ל שן
 51] שר א ל שן
 52] שר א ל שן
 53] שר א ל שן
 54] שר א ל שן
 55] שר א ל שן
 56] שר א ל שן
 57] שר א ל שן
 58] שר א ל שן
 59] שר א ל שן
 60] שר א ל שן
 61] שר א ל שן
 62] שר א ל שן
 63] שר א ל שן
 64] שר א ל שן
 65] שר א ל שן
 66] שר א ל שן
 67] שר א ל שן
 68] שר א ל שן
 69] שר א ל שן
 70] שר א ל שן
 71] שר א ל שן
 72] שר א ל שן
 73] שר א ל שן
 74] שר א ל שן
 75] שר א ל שן
 76] שר א ל שן
 77] שר א ל שן
 78] שר א ל שן
 79] שר א ל שן
 80] שר א ל שן
 81] שר א ל שן
 82] שר א ל שן
 83] שר א ל שן
 84] שר א ל שן
 85] שר א ל שן
 86] שר א ל שן
 87] שר א ל שן
 88] שר א ל שן
 89] שר א ל שן
 90] שר א ל שן
 91] שר א ל שן
 92] שר א ל שן
 93] שר א ל שן
 94] שר א ל שן
 95] שר א ל שן
 96] שר א ל שן
 97] שר א ל שן
 98] שר א ל שן
 99] שר א ל שן
 100] שר א ל שן

ונתת עליה שמן. האי קרא במנחת העומר כתיב ואליה טהרין למעוטי לחם הפנים משמע דלא חתיי בק"י מנחת נסכים שאינה טעונה לבונה טעונה שמן והיא גופה דאינה טעונה לבונה לא ידעינן אלא מסיפיה דקרא דדריש עליה לבונה ולא על מנחת נסכים

וְשֶׁמֶן וְלִבְנוֹנָה שֶׁמֶן וְלֹא
 לֹא לִבְנוֹנָה וְלֹא שֶׁמֶן
 לִבְנוֹנָה מִנְחַת הַסּוֹלֶת
 וְהַחֲלֹת וְהַרְקִיקִין
 וְזֶן מִשִּׁיחַ מִנְחַת עֹבֵד
 מִנְחַת הַעֲוֹנוֹת מִנְחַת
 מְטוּעוֹנֵה לִבְנוֹנָה לֶחֶם
 שֶׁשֶּׁעוֹן שֶׁמֶן שְׁשִׁי הֶלֶם
 קִנְאוֹת אֵין מְטוּעִין לֹא
 אָמַר רַב פַּפֵּא כֹל
 אֶלֶּאֱפֹקִי מִדְּרַבִּי שִׁמְעוֹן
 הִצִּיחַ רִקְקִין וְיֵאֵר קָמִיל
 עֲלֶיהָ שֶׁמֶן וְלֹא עַל
 שֶׁל וְהֵלֵךְ דִּין הוּא וְמֵה
 מְטוּעוֹנֵה לִבְנוֹנָה מְטוּעָה
 לִבְנוֹנָה אֵינוֹ דִּין שִׁמְעוֹן
 זֶן וְלֹא עַל לֶחֶם הַפְּנִים
 עֲלֶיהָ לִבְנוֹנָה וְלֹא
 שִׁכּוֹל וְהֵלֵךְ דִּין הוּא
 שֶׁמֶן שֶׁמֶן מְטוֹן לִבְנוֹנָה
 שֶׁמֶן אֵינוֹ דִּין שִׁמְעוֹנָה
 עֲלֶיהָ לִבְנוֹנָה וְלֹא
 מִנְחָה לְרַבּוֹת מִנְחַת
 שְׁנֵי הֶלֶם שְׁלֹא
 אָמַר מִר עֲלֶיהָ שֶׁמֶן
 אֵינוֹ אֵימָא עֲלֶיהָ שֶׁמֶן
 מִסְתַּבְּרָא מִנְחַת
 שֶׁן עֲשָׂרוֹן כֹּלִי
 אֶדְרַבָּה לֶחֶם הַפְּנִים
 חֻבּוּבָא מִמֵּא
 מִסְתַּבְּרָא נֶפֶשׁ אִמֵּר
 מִנְחַת נֶסְכִּים לִבְנוֹנָה
 אֶל מִנְחַת כְּהֻנִּים
 מִנְחַת הוּא לִיָּה לְרַבּוּי
 מִנְחַת הוּא לִיָּה לְרַבּוּי
 מִנְחַת הוּא לִיָּה לְרַבּוּי
 מִנְחַת הוּא לִיָּה לְרַבּוּי

בשבתא מסתברא נפש: מנחה לרבות מנחת שמיני
האי מאי אי אמרת בשלמא לרבות שפיר אלא אי
שעה מדורות לא ילפינן: היא להוציא שתי הלחם
א לבונה ואימא להוציא מנחת כהנים מסתברא מנחת
שכן עשרון כלי מצה ועצם הגשה ואישים אדרבה
שתי

סמס מציא עשרון סלת
בדידיה כתיב שמן ולבונה.
ת גמרינן דכתיב זה [ויקרא
ונה כז: החלות והרקיין].

חלות או ריקקין דכמיז ביקרא [ג] ויהי
 חשיז תרמי כיון דאי צעי חלות מימי
 וזאי עז ריקקין מימי: [א] ומהנח
 נשי. אשז מהמדרגה מהנח: ומהנח
 העומר. צה נמי כמיז שמן ולבונה
 דכמיז (ויקרא ד) ואש תקריב מנחת
 בזרים וזאי מנחת עשומר. אבל מנחת
 נסיסם לא בעיא לבונה דכמיז
 בגמ': [ב] כל נסיה דקנ. ארס
 מנחות ומהמיז [א] עשר (מנחות) עשר
 חן לומר כולן בזה עשר עשר

תורה אור השלם

1. ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא: ויקרא ב טו

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ליסגא אחרינא
וכו' וה' רקיקין ומשובין
מדין שאר:

רבינו גרשום

העומר תשפיו מדר' שמעון חזקוני
כו' לדרידיה איכא' א"ל דמנחת מאפה
איכא בני' ג' מנחות א' בני כוליה
מזות וא' בני כוליה רקיקון וא' בני
א' מזות ו' רקיקון (כ) א' ומנח'
מדין שאר מנחות א': ונתפס עליה אכס'
במנחת שומור אלא: מה מנחת אכס'
שאניה טעונה לבנוה. דקדמי לקמן
עליה לבנוה ולא על מנחת אכס'
לבנוה: טעונה שמן. דכדמי (במדבר
מ) לבלוה עליו מנח: לרבוה מנחת
שמניי (ב) לבנוה. ההיא דלמדי' ויהי
ביום השמיני וגו' וכמי שזר ואלו
לשמיים לזבח ומנחה לבלוה בשמן:)
ולא על מנחת כהנים שמן. ודל נמי
למנחת ששים א' ויגורים רב' עלה
לא כמיז בזה שמן בדיא וחד מינייהו
נקט: מספדא מנחת כהנים הוה
לוי לרבויה. בכל יומי מנחת העומר
ולא להליץ שן דיומתי וזר תשמיך
בזאת עשרון דכדמי (שמות ע) והעומר
עשרית האפס וסמח מנחות בזאת
שמןי אצל לחם הפנים כמי' (ויקרא כ)
על המנחות אלהי הלה וגו' (לוי.
כל המנחות טעונות כלי ללוה בפרק

[illegible]

וְעַל לֶחֶם הַפֶּיִס חֲזִינוּ נִקְדֶּשׁ
 וְחִין וְחִלּוּת אֵלֶּה לִיּוֹם
 זֶה בְּמִנְחָתוֹ דְּהִלּוּ פִּירְקִין [פסא]
 לְאִפּוּקִי לֶחֶם הַפֶּיִס דְּלִין
 הִלָּחַם וְלֶחֶם הַפֶּיִס חֲזִינוּ
 וְלֶחֶם הַפֶּיִס חֲזִינוּ
 יֵל: פִּינוּלָּה שְׂבִירֵי עוֹמֵר
 ק הוֹיִלּוּ לוֹ (דף ט) כֵּל
 וְלוֹ נִוְהָ עַד: שְׂבִיבָא. דְּ
 מִפִּי שׁ
 הַפֶּיִס [הַלֵּל לְרַבְרָבִי]. מִפִּי
 שְׂבִיבָא חֲדָל לֵוֹ [לְעִשְׂרִין ו]
 מִנְחָתוֹ [פסא]: כְּגַל עֹשֶׁה
 וְעוֹמֵר מִיָּבִיר וְשִׁבְעָה
 יָחִיד שְׂטֵעוֹנָה לְבֹנֵה: א

ובאין חובה, ובאין נמי
בטומאה ויש בהן אכילה
לכוננה. ויש בהן משום פגול. דכל דבר שיש לו מתירין בין לאדם בין למלאכה
מותרים משום דבר(א) אהחלתהו ופרשטא דמנחתו וישמך ויחזי
למא: מנחת הכהנים כולל בלוג שכן כן מנחת העומר. ושנתה העשה ובה
בגלל הוזהב: כלי. מנחת העומר ומנחת כהנים כלי מקדשן לאפוקי שתי הלחם
גולה דל"ג משום דנחתלתהו דפרשטא דמנחתו כתיב ונשם ותמך וכו' וכו'.